

احتمال افزایش ۶۰ درصدی حداقل دستمزد کارگران

از نگاه یک فعال حوزه کار، احتمال افزایش ۶۰ درصدی حداقل مزد کارگران وجود دارد.

علی اکبر سیارمه در گفت‌وگو با ایسنا ضمن اشاره به مصوبه کمیسیون تلفیق برای افزایش ۶۰ درصدی حداقل حقوق کارمندان اظهار کرد: در حال حاضر حداقل دستمزد کارگران با کارمندان یک میلیون تومان تفاوت دارد و این مساله خود به نوعی تبعیض مزدی به شمار می‌رود و ادامه داد: اگر دولت را به عنوان کارفرمای بزرگ در کشور قبول داریم، انتظار این است که در تعیین حقوق و دستمزد هم برای کارمندان و هم کارگران رعایت انصاف و عدالت صورت گیرد.

سیارمه با بیان اینکه طبقه کارگر و کارمند هر دو در یک کشور زندگی می‌کنند و مالیات می‌دهند، گفت: عدالت مزدی باید بین نیروهای کار اجرا شود و با کم‌و زیاد کردن درصد افزایش حقوق به فاصله طبقاتی دامن نزیم. وی به رویکرد برخی کشورها در تعیین حداقل دستمزد و بالا بودن سهم دستمزد در قیمت تمام‌شده تولید در آنها اشاره کرد و گفت: باید این کشورها را بررسی کنیم و ببینیم که حقوق و دستمزد کارگران در این کشورها روی فرآورده‌ها و اقلام تولیدی چقدر است و چند درصد هزینه‌ها را می‌پوشاند. این فعال حوزه کار متذکر شد: در این کشورها تولیدکننده هزینه مواد اولیه، حامل‌های انرژی و حقوق و دستمزد را در نظر می‌گیرد و شرایط بازار را آینده‌ر امور توجه قرار می‌دهد و با درصد سود، هزینه کل تولید، اعلام می‌کند. به گفته سیارمه، در آلمان سهم دستمزد بالای ۷۰ درصد است و افزایش حقوق کارگران محاسبه و در بخش‌های تولید و صنعت اعمال می‌شود چرا که آنها این مساله را در رونق اقتصاد موثر می‌دانند و ملی در کشور ما این رقم به ۱۰ درصد هم نمی‌رسد.

توصیه علی‌خداایی به نمایندگان مجلس:

لطفاً برای دستمزد کارگران، عدد و رقم ندهید

عضو کارگری شورای عالی کار از اظهارات رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس انتقاد کرد.

به گزارش ایلنا، یازدهم بهمن ماه «ولی‌اسماعیلی» رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس از برگزاری یک جلسه با وزیر کار خبر داد و گفت: ما ۲۵ درصد افزایش حقوق برای سال آینده کارگران در نظر داریم.

در همین زمینه علی‌خداایی به ایلنا گفت: تنها مرجع تعیین‌کننده دستمزد کارگران، شورای عالی کار است و در این شورا، سه وزیر حضور دارند که یکی از آنها وزیر کار است و سه نماینده کارگر داریم که رای هر یک به اندازه رای وزیر اهمیت دارد لذا متعجبم که چرا دستمزد را مقوله دولتی و فرمایشی می‌دانند. مجلس در زمینه تعیین دستمزد کارگران هیچ صلاحیتی ندارد.

خداایی با بیان اینکه «می‌توانند قانون را تغییر دهند تا خودشان مزد کارگران را تعیین کنند»، اضافه کرد: توقع ما از نمایندگان مجلس، پافشاری بر اجرای قانون و عمل به وظایف نظارتی است. ماده ۴۱ قانون کار به روشنی تکلیف دستمزد کارگران را مشخص و دو شاخص برای تعیین دستمزد معرفی کرده؛ نرخ تورم و حداقل هزینه‌های زندگی یا همان سبد معیشت خانوار. عجیب است که این رقم ۳۵ درصد از کجا آمده است.

وی ادامه داد: با کدام معیار حرف از افزایش ۳۵ درصدی دستمزد سال آینده می‌زنند؛ تورم ۳۵ درصد است یا افزایش ۳۵ درصدی مزد، هزینه‌های زندگی تامین می‌شود؟ ما به عنوان نمایندگان قانونی کارگران می‌خواهیم بدانیم با کدام کارشناسی به عدد ۳۵ درصد رسیده‌اند؟ عضو کارگری شورای عالی کار در پایان گفت: به دولت و مجلس می‌گویم «لطف کنید و برای دستمزد عدد و رقم ندهید».

مجلس خواستار افزایش حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی شد

وضعیت معیشت بازنشستگان تامین اجتماعی در مجلس بررسی می‌شود.

به گزارش ایلنا، رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس از برگزاری نشست مشترک این کمیسیون با نمایندگان کانون‌های بازنشستگان سازمان تامین اجتماعی شامل دستگاه‌های اجرایی تامین اجتماعی، بنیاد شهید، کمیته امداد، هلال احمر، وزارت ارتباطات، وزارت نیرو، بنیاد مستضعفان، مجلس و جهاد کشاورزی خبر داد.

محمدرضا پورابراهیمی اظهار کرد: یکی از مهم‌ترین موضوعات بحث افزایش مستمری بازنشستگان تامین اجتماعی است.

علیرضا محجوب:

تسهیلات بانکی در اختیار غیرمولدهاست

اقتصاد ایران در دهه ۹۰ زیر بار تحریم‌ها شانه خالی کرد و با چالش‌های عمیقی مواجه شد. با پایان کار دولت دوازدهم، مدتی است که عملکرد مسئولان در دوران تحریم، مورد انتقادات فراوانی قرار گرفته از قبیل اتلاف منابع ارزی و ناپدید شدن گرفتن استعدادهای داخلی در دوران تحریم. در دیدار دهم بهمن ماه مقام معظم رهبری با جمعی از تولیدکنندگان و فعالان اقتصادی، ایشان نیز به ناکامی‌های کشور در دهه ۹۰ اشاره داشتند. درباره ریشه‌های این ناکامی‌های اقتصادی و تبعات آن بر زندگی مردم خبرگزاری ایلنا با «علیرضا محجوب» دبیر کل خانه کارگر گفت‌وگویی کرده است.

برخی اسم بسته حمایتی که می‌آید، یاد پول پاشی می‌افتند. منظور از بسته، مقررات گردش ساز و تسهیل‌کننده است؛ مقرراتی که دست در جیب کسی نکنند. نمی‌شود به مردم پولی بدهیم و با تورم، چند برابر آن را از جیبشان در بیاوریم

مقام معظم رهبری، بسیار دقیق و صریح، مشکلات حوزه صنعت را برشمردند و ضرورت‌ها را مورد تأکید قرار دادند. ایشان تأکید داشتند که منتظر صنعت وابسته و وارداتی نباشیم. در واقع نقطه خلأ را به خوبی شناسایی کردند و به حلقه مفقوده یعنی صنایع دانش‌بنیان اشاره داشتند. معتمد مسئولان دولت هم از همان ابتدای کار باید برای تهیه نقشه راه صنعت اقدام می‌کردند و بسته یا بسته‌های خود را به مجلس می‌فرستادند. شش ماه از عمر دولت سیزدهم گذشته و هنوز حتی یک بسته در راستای تحقق این اصل مهم اقتصادی ارائه نشده است. البته دولت در بودجه سال آینده، مقداری را به این جهت اختصاص داده اما کافی نیست؛ یعنی نه مقدارش کافی است و نه اینکه در پشت آن راهبردی و نقشه‌ای وجود دارد. معتمد منظور ایشان تنها صنعت نیست و به صراحت به بخش کشاورزی هم اشاره داشتند. بنابراین بسته سیاستی اصل است؛ بسته‌ای که مسئول جهش تولید فناوریانه است.

چین از سال ۱۹۸۳ به بعد در این مسیر گام برداشت و از سال دهم شاهد جهش‌هایی بود. البته جهش در چین از ۱۹۷۰ آغاز می‌شود اما تا سال ۱۹۸۳ عملیاتی نمی‌شود اما از این سال شاهد عملیاتی شدن جنبه‌های کلی و عمومی آن هستیم. از سال‌های ۱۹۹۱ و ۱۹۹۲ به بعد آرام‌آرام خیز بزرگی را از سمت اقتصاد چین شاهد بودیم. وقتی این خیزش به ۲۰ سالگی رسید، بزرگترین جذب سرمایه خارجی را ایجاد کرد. البته چین محتاج سرمایه خارجی نبود و در ایزن بیش از ۳۰ سال که موفقیت‌هایش را آغاز کرده به بزرگترین سرمایه‌گذار در فرای مرزها تبدیل شده است و در بسیاری از حوزه‌ها به پیشران سرمایه‌گذاری در جهان تبدیل شده است. باید در نظر داشت که مدار تولید فناوریانه امروز نسبت به ۴۰ سال قبل خیلی آسان شده و راه‌های زیادی برای آن پیدا شده

است در حالی که چین بر سختی‌ها غلبه کرد و در این مسیر پا گذاشت. امروز ما دیگر چین را به عنوان کارخانه جهان با ارزان‌ترین دستمزدها نمی‌شناسیم. چین با جهش اقتصادی خود در دستمزدها هم جهش ایجاد کرد طوری که نظام مزدی پویایی را برای کارگران خود راه اندازی کرده است. از این جهت خوب با کارمندان و مدیران بانک‌ها مذاکره می‌کنند و هم بانک‌ها را لحاظ پولی و مالی محافظه کار هستند و فکر می‌کنند که غیرمولد پول را سریع‌تر از تولیدکننده برمی‌گرداند.

مقدمه جهش، تولید فناوریانه و صادرات فناوریانه است. البته به خاطر محدودیت‌های خارجی نتوانستیم در این راه حرکت کنیم اما راه ما بسته نیست و صادرات فناوریانه راه خودش را پیدا می‌کند و ما نباید نگران راه صدورش باشیم. در حال حاضر، موضوع اصلی ما محدودیت نیست. مشکل ما به خودتحریمی به جای حمایت از تولید فناوریانه و علمی است یعنی می‌بینیم که بانک، سرمایه‌گذار را تحریم می‌کند، وزارتخانه، سرمایه‌گذار را تحریم می‌کند. منابع نمی‌دهند و حمایت کافی نمی‌کنند در حالی که همه باید حامی تولید و در خدمت آن باشیم تا تولیدکننده کار را جلو ببرد.

در این دیدار به خودروسازان و تولیدکنندگان لوازم خانگی انتقاد و با اشاره به گرانی خودرو و لوازم خانگی، اشاره شد که نباید در عوض محدود کردن رقابت‌های خارجی، گرانی را شاهد باشیم. این گرانی‌ها تا چه اندازه به دلیل انحصارات این صنایع در کشور است؟

رهبری به صراحت از تولیدکنندگان لوازم خانگی و

خودروسازان انتقاد کردند. اگر نگوئیم جهش قیمت و باید از این گرانی‌ها به عنوان پرش قیمت یاد کرد. باید به این پرش دهندگان متذکر شوم که این گرانی‌ها اختلال علیه خودشان است. این کار آنها صادق کسی است که بر سر شاخه بن می‌برد. این گرانی به ضرر همین تولیدکنندگان است. صنایع به خصوص لوازم خانگی متوجه باشند که اگر بتوانند قیمت‌ها را پایین نگه دارند، ضمانتی برای آینده خودشان ایجاد کرده‌اند. در نتیجه اگر روی قیمت‌ها در سطوح پایین قرار گیرند، بهتر است تا قیمت‌ها را حرکت دهیم. در حال حاضر بعضی قیمت‌ها ۱۰ بار افزایش پیدا کرده‌اند. این نشان می‌دهد که سوداگرها بر اقتصاد حاکم هستند. این تولیدکننده‌ها بهتر است که به جای گرانی بر تولید فناوریانه و صادرات فناوریانه تأکید کنند. اگر راهی برای غلبه بر افزایش حجم نقدینگی و ضرب فزاینده نقدینگی باشد، تولید فناوریانه است؛ آن هم نه تولید داخلی بلکه تولید داخلی و صادراتی. تولید فناوریانه مرزبردار نیست و فوراً به مازاد و صادرات می‌رسد. همین حالا هم بعضی از این نوع محصولات مازاد هستند و صادر می‌شوند.

در کشاورزی، در نفت و در خدمات هم باید به این نوع تولید متصل شویم. اگر تولید در اختیار تولید فناوریانه و صادرات فناوریانه قرار گیرد، ارزش افزوده آن بالا می‌رود و در واقع حجم بالایی از ارزش برای کشور به ارمغان می‌آورد. امروز حجم صادرات فناوریانه برخی کشورها، هزار تا ۲ هزار برابر ایران است.

در این دیدار از مسوولان خواسته شد که موضوعات کشور را به رفع تحریم‌ها گره زنند هر چند که رهبری یادآور شدند که تحریم بلاشک موثر بوده است. رفع تحریم‌ها تا چه اندازه راهگشا هستند و در شرایط استقرار تحریم‌ها چگونه می‌توان به تولید فناوریانه دست یافت؟

قاعده اقتصاد ایران به بازارهای جهانی متصل است و ملی ایشان این نکته را تأکید می‌کنند که راه‌ما از خارج نمی‌گذرد. به صراحت عنوان می‌کنند که راه ما از داخل عبور

می‌کند یعنی باید در داخل تقویت شویم چرا که با برداشته شدن تحریم‌ها، دولتی‌ها به راه خود می‌روند. البته منظور ایشان این نیست که به صادرات گسترده نپیونددیم و اینکه به رابطه با جهان، احتیاج نداریم. اگر تا پیش از برداشته شدن تحریم‌ها، نقشه راه نداشته باشیم، پس از آن مجبده به ورطه رکود تورمی و بیماری هلندی گرفتار می‌شویم. رکود تورمی به عنوان هزه‌گرد اقتصاد، گاهی ما را به رکود و گاهی به سمت تورم حرکت می‌دهد و همیشه ضربه می‌زند. از این منظر بدون تحقق تولید فناوریانه و نقشه‌سیاستی، اتکا به درآمدهای خارجی یعنی اتکا به دشمنان فقرا. همین حالا ۶۴ درصد تقاضا در سه دهک بالای درآمدی جمع شده؛ یعنی عمده مصرف هیچ ارتباطی با دهک‌های پایین درآمدی ندارد. در این شرایط اگر درآمدهای ارزی ما افزایش پیدا کند، نتیجه‌اش این می‌شود که کالاهای گران قیمت برای مصرف این سه دهک وارد می‌شوند و مصرف انبوه این سه دهک، کشور را به سکوی واردات تبدیل می‌کند. به همین دلیل همه

۶۴ درصد تقاضا در سه دهک بالای درآمدی جمع شده و اگر درآمدهای ارزی ما افزایش پیدا کند، مصرف انبوه این سه دهک، کشور را به سکوی واردات تبدیل می‌کند

چیز در واردات فرومی‌رود و دیگر تولید فناوریانه‌ای در کار نخواهد بود. این غیرمولدها بیشترین تقاضا را برای تجارت دلالی ایجاد می‌کنند. در بورس هم که پا می‌گذارند بساط سفته‌بازی و دلالی را به پا می‌کنند. با فروکش کردن تحریم‌ها هم تقاضای این سه دهک از بین نمی‌رود.

پیش از انقلاب که برنامه‌های عمرانی ۷ ساله را می‌نوشتند، کارشناسان دانشگاه آمریکایی‌ها وارد به ایران آمدند. آمریکایی‌ها همان زمان به صراحت گفتند که رقیب صنعت در ایران دلالی است؛ آن هم دلالی در زمین و مسکن. برای اینکه سودهای بدون کار و بدون ریسکی در آنها پنهان است. به هر صورت این سه دهک در آمدی پس از برداشته شدن تحریم‌ها به مولد فرهیخته پیگیر تولید فناوریانه تبدیل نمی‌شوند. ایشان تصریح می‌کنند که تصور نکنید اگر تحریم حل شد مشکل اقتصاد هم حل می‌شود. به هر شکل، در این دوره که نیازمند ثبات هستیم تا وضع شاخص‌های اقتصادی خود را

بهبودبخشیم، بیش از همیشه اقتصاد آماده پذیرش تولید فناوریانه است و باید از این شرایط برای جلوگیری از تولید و نیروی مولد و حرکت مولد استفاده کنیم

رهبری در این دیدار با اشاره به فاصله بین رشد نقدینگی در کشور و رشد تولید ناخالص ملی سؤال کردند که چرا باید اعتبارات به گونه‌ای مصرف شود که به این انبوه نقدینگی بیانجامد و در رشد تولید کشور تأثیری نداشته باشد؟ فاصله بین نقدینگی و رشد اقتصادی، تا چه اندازه ناشی از انحراف در پرداخت منابع بانکی بوده است؟

در حال حاضر محاسبات مربوط به تورم، نقدینگی و رابطه آنها با تولید ناخالص داخلی به مانند گذشته انجام نمی‌شود. «عباس شاکری» در کتاب «مقدمه‌ای بر اقتصاد ایران» این رابطه را توضیح داده‌اند. در گذشته تورم و نقدینگی را با یکدیگر جمع می‌زدیم و نتیجه می‌گرفتیم که تورم، معلول نقدینگی است. امروز اقتصاددان‌ها این را نمی‌گویند و می‌گویند این تورم می‌تواند علیه نقدینگی باشد؛ آن هم زمانی که جمع نرخ رشد تولید ناخالص داخلی به اضافه تورم بیشتر از حجم نقدینگی باشد. به عبارتی تورمی که زائیده نقدینگی دانسته شده است و آن را بدمی‌اندیم اگر با نرخ رشد جمع زده شود و حاصلش بیشتر از حجم نقدینگی باشد، در این صورت تورم را در بلندمدت متوقف می‌کند به خصوص اینکه ارزش افزوده ناشی از تولید فناوریانه بر آن قرار گیرد. در این صورت، ارزش افزوده‌ای که ایجاد شده به اقتصاد تعادل می‌بخشد. این نکته‌ای است که منابع اقتصادی جدید حالا چه داخلی و چه خارجی به آن اشاره می‌کنند.

در این مقطع که تحریم‌ها پابرجا هستند، اگر بخواهیم از دولت در مورد اقدامات شش ماهه‌اش پاسخ بخواهیم، باید از بابت چه رفتاری، متوقع باشیم و در باب آن طرح پرسش کنیم؟

دولت باید در این مدت بسته‌های متعدد حاوی راهبرد ارائه می‌کرد. ما حتی ندیدیم یک بسته ارائه شود. منظور از بسته حمایتی هم پول پاشی نیست. برخی اسم بسته حمایتی که می‌آید، یاد پول پاشی می‌افتند و می‌پرسند چقدر پول باید در بسته بگذاریم؟ منظور از بسته مقررات گردش ساز و تسهیل‌کننده است؛

مقرراتی که دست در جیب کسی نکنند. اساساً دست مقررات نباید در جیب مردم باشد. نمی‌شود به مردم پولی بدهیم و با تورم، چند برابر آن را از جیبشان در بیاوریم. به همین دلیل من با بسته‌های پولی، حمایت پولی و پول پاشی مخالفم. به جای این حرف‌ها، دستگاه‌ها باید میدان عمل را باز کنند، سند و برنامه بیاورند. اقتصاد، تعادل می‌خواهد و دولت عامل تعادل بخشی است. تعادل سخت‌ترین کاری است که باید انجام شود اما این تعادل ابداً با پول پاشی ایجاد نمی‌شود. پول پاشی زمانی جواب می‌دهد که با یک مشکل سخت مواجه شده باشیم مانند سیل و زلزله یا یک شرایط اضطراری در صنعت. پول پاشی خارج از این چارچوب، بدترین نوع یارانه است. از طرفی هنوز در حوزه کشاورزی یک بسته «تولید زمین» نداریم. زمین مناسب کشاورزی باید دارای خاک مناسب باشد. شاید اگر بتوانیم خاک را حفظ کنیم، مصرف آب هم خیلی بالا نرود، این یعنی احیای زمین. فرانسوی‌ها پس از جنگ جهانی دوم تا به حال با اینکه کشورشان یک چهارم ایران مساحت دارد، هنوز در حال تولید زمین هستند اما آواز یک چهارم کشور خود که قابل کشاورزی است، استفاده کرده‌ایم؟ به اندازه کشور فرانسه زمین داریم اما چراوری آن کار نمی‌کنیم.